

דברי תורה, חיזוק, שמחה וסיפורי צדיקים

ובזה יובן ויהי בשלח פרעה את הע"ם, כי הנשמה, וכל איברי הגוף שנקרא העם, היו בגלות מצרים הוא הגוף בעל מיצר, והיצר הרע הנקרא פרעה העורף, ואח"כ בגאולה ויהי בשלח פרעה הנשמה, נטפל לה את העם, שאר איברי הגוף גם כן מהגלות. גם שלא נתכוין פרעה לשלח רק את ישראל, הוא הנשמה, מכל מקום ממילא נמשך משילוח הנשמה שגם העם נשתלחו עמה כאשר יבואר: ספר צפנת פענח

והשיאנו. יטעננו. מה יטעננו. ה' אלקינו. הצדיק הקדוש ר' ברוך זצוק"ל אמר נודה לך ה' אלקינו על שהנחלת וכו' ועל הכל ה' אלקינו אנחנו מודים לך. פי' על כל דבר אנו מודים לך ע"ז שאתה ה' אלקינו. עבור זה אנחנו מודים לך יותר מעל כל דבר. אף כאן הפשט הוא כך. והשיאנו. תטעננו. במה. ה' אלקינו. שה' יהיה אלקינו. ובמה את ברכת מועדיך. עם הברכות של מועדיך. ומזה יהיה לחיים טובים ולשלום: ספר בית אהרן

פסח איז דער צייכן [הוא האות] מכל הימים טובים. ובו נרשם כל הימים טובים והוא היסוד מכל הימים טובים כמו שאנו אומרים זכר ליציאת מצרים ומן הפסח נוטלים על כל השנה. וכל יו"ט בבחינתו כך הוא לכל השנה: ספר בית אהרן

מנהג אבותינו תורה היא לעשות כל התמנות הראשים בכל קהלה בשביעי של פסח. נ"ל להיות ההתמנות הראשון ממלכות בית דוד היה בשביעי של פסח שקפץ נחשון בן עמינדב עד חוטמו לתוך הים במסירות נפשו וזכה למלוכה, וגם שבט בנימין צעיר רודם [סוטה ל"ז א'] שירדו לתוך הים זכו למלוכה לפי שעה היינו שאלו מבנימין, על כן ותהי לחוק בישראל התמנות כל הממשלות בשביעי של פסח, ועוד

יתבאר בזה אי"ה: ספר בני יששכר מאמרי חודש ניסן מאמר י"ג - קריעת ים סוף אות א'

וכן איתא במד' כי שביעי של פסח כמו שבת קודש ע"ש. והוא בחי' הקול כנ"ל. וז"ש ואתם תחרישון שאין צריך ליגיעה. ה' ילחם כו'. וזהו הקול הוא בירושה בפנימיות נפש ישראל. שהרי כשיש צרה לכל איש ישראל ח"ו מיד צועק להקב"ה אף בלי ישוב הדעת. רק אם זוכין שיבוא בחי' הקול אחר קבלת העשי' כראוי. אז זוכין לשמוע בנחת. [וזה ה' בשעת קבלת התורה נעשה ונשמע. ומקודם ה' הכל ע"י יגיעה התעוררות הדיבור והקול כנ"ל]. ואז ה' נצרך להתעורר בחי' הקול ע"י הצעקה כנ"ל. [ובזוה"ק ר"פ בשלח בענין חבקוק נרמז ענין הנ"ל שכל הדרוש מחבקוק טעם שנצרך קי"ס אחר יצ"מ ע"ש]:

והכלל כי קי"ס ה' לבוא להתדבקות הפנימיות. שזה מה שאמרו שירה אח"כ. כי אין מובן בשכל אנושי איך שנזדמן לכל איש ישראל דברים אחדים. רק כמ"ש בזוה"ק שנתדבקו בשורש נשמותיהם ונתעורר הקול פנימי שיש בבני"י בירושה כנ"ל. וזה לשון ישיר שממילא כשהגיעו למדריגת פנימיותם אז ישיר כו': ספר שפת אמת - לפסח - שנת תרל"ג

ענין קי"ס דבר אל בני ישראל וישבו כו'. נראה כי ה' הכנה לדורות. כענין שנה עליו הכתוב לעכב. כי דבר שנעשה ב"פ מתקיים לכן ה' גאולת מצרים ב"פ. וז"ש אשר ראיתם כו' לא תוסיפו כו'. פי' שהשיב להם מרעה"ה שלא יתרעמו על אשר סיבב להם המיצר פעם ב'. כי אשר ראיתם כו' הוא כדי שלא תוסיפו עוד שיהי' זה גאולה קיימת לעד. ואיתא במדרש כי שביעי של פסח כמו שבת קודש. והשבת הוא מקיים הבריאה שנברא בששת ימים. כמו כן קי"ס הוא קיום גאולת מצרים: ספר שפת אמת - לפסח - שנת תרל"ו

כתיב מה תצעק אלי דבר אל בני ישראל ויסעו וכו'. איתא במדרש. אמר משה להקב"ה ומה לנו לעשות א"ל הקב"ה עליך ליתן שיר ושבח למי שהמלוכה שלו. ע"כ :

ונוכל לומר עפ"י פשוט. כי זהו דרך העולם כשאדם נצרך לאיזו בקשה מהקב"ה. היינו רפואה או שיצליח לו הקב"ה בעסקיו אזי אומר תהלים ובשעת אמירת תהלים הוא מחשב הבקשה הנצרך לו שיעזור לו הקב"ה. אבל דהמע"ה אמר מהולל אקרא ה'. היינו כשהיה צריך לבקש מהקב"ה שיעזור לו מהשונאים שלו לא חישב זאת כלום רק אמר שירים ושבחים ומהלל ומקלט להקב"ה בגודל דביקות וממילא ומאובי אושע. כך אמר הקב"ה למשה אתה לא תחשוב כלל שום דבר רק תאמר שיר ושבחה ולראות לדבק ולייחד את ישראל לאביהם שבשמים וכשידבקו עמך אלי אזי ממילא אקרע להם את הים: ספר בית אהרן

הרב הצדיק הקדוש מורינו ר' שלמה קארלינער אמר מהלך אדם בינוני עשר פרסאות ביום. זהו כשהוא הולך ברגליו אבל כשרוכב על סוס טוב בוודאי יכול לילך ביום אחד הרבה יותר. וזהו משל הדומה לנמשל. על הרוחניות שיכול לילך ביום אחד הרבה והרבה בעבודתו ית"ש ולהשיג חיות הבורא עד אין סוף כן מחויב האדם לילך בכל יום ויום. וכשאדם עושה כן והולך בכל יום למעלה ראש אז טרם יקראו ואני אענה אימתי לכל אשר יקראוהו באמת. וזה ידוע שאותה בחי' השיגו ישראל על הים לזה א"ל הקב"ה מה תצעק אלי. והיה טרם יקראו ואני אענה עוד הם מדברים ואני אשמע: ספר בית אהרן

כשחל אחרון של פסח בשבת אמר בליל ש"ק בשעת אמירת אשת חיל. ותשחק ליום אחרון. זה אחרון של פסח: ספר בית אהרן

על התורה ועל העבודה

לדורות להוציא הנצוצי קדושה שמתפזרים בין האומות. כשזוכין יכולין להוציא ע"י שירה זמרה. וכשאין זוכין הוא ע"י בכי'. ולעולם כחן של ישראל הוא בפה. [הקול קול יעקב הוא ב' קולות הנ"ל]: ספר שפת אמת - לפסח - שנת תרנ"ג

בשם האדמו"ר מקראשנעוויץ זצלה"ה שאמר בלשונו הקדוש, שכיבד פעם אחת אחד באחרון של פסח עם מאכל הנקרא בלשון אשכנז קניידלעך, שמצוה לאכול יען כי אחר קריעת ים סוף אכלו קניידלעך ורמז לזה כונס כנד מי הים עשה סמוכין לזה אצל ים קניידלעך ושיחת חולין של תלמידי חכמים צריכים לימוד: ספר שיח שרפי קודש - פסח

אמר. צריכין להותיר מהחג על להבא. א"א אדמו"ר זצוק"ל אמר. הבוחר בשירי זמרה זהו השיריים שמותירים. העיקר הוא שיותיר כל אחד אצל עצמו שיכניס בהאיברים ובהעצמות ובכל הגוף. בכל מה שנעשה בזה חג הפסח צריכין להותיר על כל הספירה עד חג השבועות. הספירה הוא הדבר בעצמו של פסח. רק שבפסח נעשה הדבר בבת אחת. ובספירה נעשה הדבר מעט מעט. ובשבועות באים אל הדבר הזה בעצמו: ספר בית אהרן

אמר שמחת ריקודין ביו"ט הוא מדריגה גבוה ממדריגות הגבוהות שיש בתפלה תפלה מדברים בפה. וכשעוזר לו הקב"ה נאמר תהלת ד' ידבר פי ויברך כל בשר שם קדשו. שנכנס בהבשר. וכשהוא במדריגה יותר נאמר כל עצמותי תאמרנה וכו'. וכן בריקודין הוא מגביה כל גופו בשמחת יו"ט. רק כשהתפלה איז גינארט גם זה הוא גינארט. וזאת יכול להיות יותר טוב וצריכים לשמוח מאד כאשר גמרנו פסח כזה. יפה ומהודר ומצוחצח. הגם שצריכים ליבוש ולהכלם מאד בההידור שלנו. רק עכ"ז כ"א נזדכך ונטהר. וכשטוב לאדם א"צ להתנאות משני אופנים. א' שצריך לראות שיהיה יותר טוב. שנית שצריך להתיירא שלא להתקלקל ח"ו: ספר בית אהרן

כללים נוראים מרבו הקודש איש האלקי מוה"ר **דוב בער** ממעזריטש זלה"ה אשר נמצאו כתובים בסוף הכתב יד הזה: [המשך] י"ט. **זה כלל גדול** שכל מעשיו יהיו בדביקות גדול להש"ת ברוך הוא, וישגיח על הכל על כל אשר יראה וישמע וכל שכן שיעשה, וזהו שכתוב אצל שלמה המלך ע"ה (מ"א ה', ג') וידבר על העצים ועל האבנים כו', שעל כל מה שראה אמר על כולם טעמים שמגיעים לעבודת ה'. ופשיטא שכל מה שבעולם הכל צריך לעבודתו, הן דבר טהור הן טמא כל הבריות, והכל הוא בעצמו ברוך הוא, שהנהגתו מלובש שם ובהכל מלובש השגחתו יתברך. **ועל הדברים** האלו נמשיל לך משל נפלא מאוד, ואם תשגיח על המשל הזה היטיב, ותכניס אותו בשכלך תמיד, בוודאי תהיה עובד ה' בשלימות ובתמידות ובדביקות גדול, ותהיה ראוי להקרא לך עבד ה'. וזהו, איש חיל שבא אל האדם לקרוא אותו למלך, ובא בכעס ובפחד בבגדיו שמלובש במורא ופחד, והאדם מתיירא מאיש חיל, וזהו באמת אינו כלום, שאין לו לירא כלל ממנו, רק שיראת המלכות מלובש בו שבגדיו הוא חותם המלכות, אבל בעצמו אינו כלום. ומי שהוא חכם ירוץ תיכף להמלך בעצמו, אבל מאיש חיל הזה אינו מתיירא כלום. או לפעמים בא לאדם איש מהמלך בבחינת האהבה, אם האדם הוא חכם הולך תיכף להמלך, ועם השליח אינו מדבר כלום. **כך כל הדברים** הבאים לאדם, הן אהבה או יראה, ילך תיכף למלך, דהיינו אם בא לאדם הזיק חס ושלום או מזדמן לו שמחה, אינו משמח בזה רק במלך. ולפעמים שבא איש מהמלך לאדם שהוא שוטה, התחיל לשחק ולשמוח עמו, ובאמת להבל יגיעו, לכן צריך האדם להתייבש מאוד בעבודת הש"ת על כל דבר. **ואם נפשך לומר,** האיקך יכול האדם להעלות במחשבתו כל דבר להיות ממותק בשרשו, על זה כתיב (דברים י"ח, ג') תמים תהיה עם ה' אלקיך, אינך צריך לילך רק בתמימות במחשבותיך עם הש"ת, והמחשבה הטהורה עולה ברגע אחד למעלה. **וזהו סוד** (קידושין כ"ח): אמירה לגבוה כמסירה להדיט דמי, דרך משל אם אדם רוצה לעלות במעלות הסולם למעלה, כשהוא עומד במעלה התחתונה אינו יכול להגיע במעלה העליונה, רק כשהולך למעלה למעלה, אבל אמירה - כשהוא אומר דבר להש"ת וכל שכן המחשבה עומד שם תיכף ממעלה התחתונה, וזהו אמירה לגבוה, דרך משל קטן צריך לילך יותר, וגדול אינו צריך כל כך, והמחשבה הוא גדולה, אם אדם עושה מעשה א"צ רק המחשבה ואז עומד שם תיכף ורואה. ותדביק שכלך בענינים העליונים, ובוודאי לא תהיה מהכת שמעשיהם מצות אנשים מלומדה: ספר חיים וחסד - מהרה"ק ר' חיים חייקא מהמדורא, תלמיד המגיד הגדול ממעזריטש ז"ע

כתוב במדרש בא כי שביעי של פסח בח' שבת כמו שיש ז' ימי בראשית כן ז' ימי פסח כו' ע"ש. כי כל הבריאה נתקן ביצ"מ. וכמו שהשבת שלימות כל הבריאה כן שביעי של פסח כלל והשלמת גאולת מצרים. והענין הוא דאיתא בגמרא ע"פ וידעתם כי אני ה' כו' המוציא אתכם מתחת סבלות מצרים. בתר דאפיקת לכו עבידנא לכו מילתא דתידעון דאנא הוא דאפיקת יתכון מארץ מצרים. וזה נאמר על קריעת י"ס שהי' בעבור זה שיכירו מהות הנסים. כמ"ש וירא ישראל כו' היד הגדולה כו'. ונאמר זה אלי ואנוהו כו'. והענין הוא כי הנס וגאולת מצרים הי' בזכות ג' אבות. וזה רמז הג' ידות יד החזקה ואח"כ יד רמה ואח"כ יד הגדולה. ואח"ז השירה הוא ענין דוד המע"ה נעים זמירות ישראל. והוא כלי המקבל הארת הנסים. כי מקודם ביצ"מ הי' הצלת בני מעבדות ובעוד שנשתעבדו לא היו יכולין לקבל הארת הנס. ואח"כ שהיו בני חורין אף ששבו לפי החירות מ"מ לא חל עליהם השעבוד כדכתיב ובני ישראל יוצאים ביד רמה. לכן הרגישו אח"כ בקי"ס הארת הנסים. והוא שורש הגאולה לבד היציאה מן החירות רק שיקבלו מפתח ויסוד של הגאולה בנפשותם. והיינו דכתיב ויאמינו בה' כו' פי' שנמשכו אחר הגאולה. ולכן הי' זה גאולה על כל הדורות ע"י שקיבלו יסוד הגאולה בנפשותם. וזה נק' ידיעה ודביקות שכ' וידעתם כי אני כו'. וכמו השבת שהוא כח וחיות וקיום כל ימי המעשה. כן קריעת ים סוף הכח והחיות והיסוד של הגאולה: ספר שפת אמת - לפסח - שנת תרנ"מ

בענין קי"ס אחר יצ"מ. דכ' מוציא אסירים בכושרות ואמרו חז"ל בכות ושירות. דיש גאולה ע"י בכי' ובקשה. ויש על ידי שירה זמרה. ובגלות וימי המעשה הוא ע"י בכות. ובזמן גאולה ובשבת הוא ע"י שירה כמ"ש טוב להודות. ולכן איתא במדרש כי שביעי של פסח כמו שבת. והקב"ה הכין ביצ"מ ב' הדרכים להיות הכנה

יוצא לאור ע"י מכון בית צדיקים - שידלוב סטאשוב
A project of Cong. Tiferes Zvi - CHIZLUK@PROTONMAIL.COM
לקבל הגליון, בלה"ק ובענגליש "באר היטב", ושיעורים באידיש או ענגליש, וכן להקדיש גליון לזכות, לרפ"ש, לע"ג או לזכות את הרבים - אחב"י באלפי מקומות בעולם קע"ה כ"י, נא להתקשר להנ"ל, ידידכם נפתלי הירצל גאנצווייג
Contact us to dedicate etc. received by thousands globally!
In Loshon Hakodesh & English, worldwide & send in your friend's addresses to receive a.s.a.p. #923

א' כשרין און פרייליכין יום טוב
לע"ג הרה"ח ר' חיים יחיאל בן הרה"ק ר' ישראל (סטאשויער מגיד) גאנצווייג ע"ה נלב"ע י"ט ניסן תש"ג - ת.נ.צ.ב.ה.
בס"ד יצא לאור מחדש ספרי "אוסף הגליונות על התורה ועל העבודה" ד' חלקים, {שנת תשס"ט, תש"ע, תשע"ה, תשע"ח}, וספר "באר היטב" מכמה שנים
בס"ד יצא לאור מחדש ספר "דברי תורה באר היטב תש"פ ושנים קודמים - עכשיו גם בכריכה קשה!
The new Sefer "Divrei Torah Baer Heitev 5780 and Previous Years" English, now hardcover too
Seforim of "Al HaTorah Val HoAvodah" 5769, 5770, 5775, 5778, And the 1st edition of Sefer "Divrei Torah Baer Heitev" [in English] are now in print, to order call 1-919-459-5858, or 1-844-212-0689